

עמ"ת 32198/03/21 - מדינת ישראל נגד חוסני אחמד

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 32198-03-21 נ' (עציר)
תיק חיצוני: 278079/2021

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
עוררת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	חוסני אחמד (עציר)

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום בעכו (כב' השופטת דנה עופר) בתיק מ"ת 29623-03-21 מיום 15.3.21.

הצדדים הסכימו כי ההחלטה תינתן בהעדרם.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של כניסה לישראל שלו כחוק. בד בבד, הוגשה בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים. על פי המפורט בכתב האישום, שהה המשיב בישראל שלא כדין. אין מחלוקת בדבר קיומה של תשתית ראייתית לכאורית והוסכם אף כי קיימת עילת מעצר (דיון מיום 14.3.21).

בית משפט קמא סבר כי יש להעדיף שחרור המשיב לחלופה בדמות החתמה של ערב ישראלי, תושב ישראל, חתימה על ערבות מטעם המשיב, וכן הפקדה כספית, זאת להבטחת התייצבות המשיב לדיונים.

על החלטה זו נסב הערר.

ב"כ המשיב טוען כי לא כל מקרה בו מעצר שווה בלתי חוקי, אין לשקול המרת המעצר לחלופה ועל כן, לא נפלה שגגה, לטעמו, בהחלטת בית משפט קמא.

הפסיקה קבעה כי שהייה בלתי חוקית למי המתגורר בתחומי האזור, מקימה חשש להימלטות מאימת הדין. השיקולים המנחים לבחינה אם ניתן לשחרר נאשם מהאזור בתנאים מגבילים נקבעו בבש"פ 6781/13 קונדוס נ' מ"י.

עילת המעצר ועוצמתה, תושפע גם מהאמון שניתן לתת בנאשם, כמו כל נאשם אחר, כשעבר בשהייה בלתי חוקית,

תדירות שהייה ותדירות הרשעות, כל אלו ישפיעו על שיקולי השחרור. ראה עמ"ת 2854-07-19 **זמרי נ' מ"י**.

לדידי, בנסיבות התקופה בה אנו מצויים, מציאות נגיף הקורונה, מדובר בפרמטר אשר יש לשקול לא רק בנושא זכויות העצורים, כגון הצורך בהבאתם לבית המשפט, אלא גם בנושא הסיכון הנשקף לציבור מפניהם, במיוחד אם יעברו ממקום למקום.

בעמ"ת (חיפה) 57963-06-20 פירטתי גישתי, לפיה, מקום בו מדינת ישראל סגרה גבולותיה בפני הבאים מן החוץ על מנת למנוע התפשטות נגיף, תופעת השהייה הבלתי חוקית מכרסמת ביכולת המדינה לשלוט בסיכון ההתפשטות, ועל כן, עילת הסיכון לציבור מתגברת.

זאת ועוד- מעבר לקשיים האינהרנטיים להתייצבות תושב האזור, קיים כיום גם קושי בריאותי והמעבר בין אזורים עלול לגרום להפצת מחלה. יוצא, כי דווקא התייצבות, היא העלולה להביא הפצת מחלה ממקום למקום.

איני סבור כי משמעות הדבר שלא ניתן לשקול שחרור תושב האזור ויישום הלכת **קונדוס**. כל שאני מציין הוא, כי במסגרת השיקולים יש להביא גם את נושא התפשטות נגיף הקורונה, נושא אשר מסית את נקודת האיזון ומביא להחמרה בכל הקשור להעדפת חלופה על פני מעצר. לא בכדי ציין גם בש"פ **קונדוס** עצמו כי יש להביא בחשבון גם נסיבות מיוחדות כגון מצב ביטחוני, ולדידי, סיכון בריאותי אינו נופל מסיכון ביטחוני לכל דבר ועניין.

משנקודת האיזון הנה כאמור, בנסיבות המקרה שלפנינו, סבורני כי שגה בית המשפט קמא עת העדיף חלופה.

ראשית, מדובר במי אשר לחובתו שתי הרשעות קודמות בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין. הרשעתו האחרונה הנה משנת 2020, בגינה הוטל על המשיב מאסר בפועל. ההרשעות לא הרתיעו המשיב, אף המאסר לא הביאו לשינוי דרכיו, לכאורה.

שנית, כנגד המשיב תלוי ועומד מאסר מותנה של חודש ימים. גם מאסר מותנה זה, לא הביא המשיב לשנות דרכיו ולא יצר הרתעה. משאין הרתעה מצד המשיב, מלמד הדבר כי אימת ההימלטות מן הדין, שהיתה ביסוד הלכת **קונדוס** גוברת שבעתיים, ובנסיבות העניין אין די בהבטחת התייצבות על ידי ערב.

שלישית, למשיב הרשעה קודמת גם בעבירה של זיוף מסמך, הרשעה אשר מקשה מתן אמון בו.

משלושה טעמים אלה, בצירוף שיקולי התפשטות נגיף הקורונה, סבורני כי נקודת האיזון הנה כזו, המחייבת מעצר המשיב עד לתום ההליכים.

אני מורה על מעצר המשיב עד לתום ההליכים.

אני מתיר למשיב 5 שיחות על חשבון השב"ס.

ניתנה היום, ב' ניסן תשפ"א, 15 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.